

New York Times: Kinas Silkevej ved at overtage og ødelægge Europa!

11. sept., 2017 – New York 'Slimes' havde den 9. sept. en lang polemik imod Kinas Bælte & Vej, der er ved at rykke ind i Serbien, med titlen, »Med Kina, der rykker ind, høster Serbien fordele, med vedhæftede betingelser«. Selvom artiklen fokuserer på Serbien, er den mere generelt rettet mod at provokere hele Europa imod Kina.

Hvad er så disse angivelige betingelser, der er vedhæftet?

»Serbien må acceptere Beijings model for statsstyret udvikling«, skriver *Times'* Barbara Surk og tilføjer, »Serbien vil sandsynligvis også blive belastet med enorm gæld. De fleste investeringer udgøres af lån fra kinesiske banker, typisk med en løbetid over 20 til 30 år med en rentesats på 2 til 2,5 %. Foreløbig har Kina lånt Serbien omkring 5,5 mia. til byggeri af broer, hovedveje og jernbaner«.

Kinesisk imperialisme, selvsagt. Misdæderen er den Nye Silkevej: »Ved navn den Nye Silkevej skal ruten løbe fra Kina til Tyskland, via den græske havn Piræus, og hen over Balkanlandene«, skriver Surk. Xis angivelige plan skulle være at bryde Europa op og holde Serbien og andre ude af EU: »Hr. Xis beslutning om at forfægte sin signaturpolitik i Serbien, et af de fattigste lande i Europa, var et snu træk, der satte initiativet på kollisionskurs med EU's projekter i området. Hans strategi udnyttede ligeledes EU's vanskelige relationer med de vestlige Balkanlande, der søger optagelse i unionen, og signalerede, at, i takt med, at USA trak sig tilbage fra verdensscenen, var det Kinas mål at udvide sin indflydelse direkte ind i Europas hjerte.«

Hun indrømmer, at Kinas opkøb af landets eneste stålværk

reddede 5.200 jobs; at Kina planlægger at bygge en højhastighedsjernbane mellem Beograd og Budapest, og mere endnu. *The Times* himler op om, at dette er i færd med at ødelægge Europas planer om store infrastrukturplaner på Balkan, en plan, der blev udgivet i 2014 »for at forbinde gamle fjender, som Serbien og Albanien, med nye hovedveje og jernbaner for at forøge transporten og strømmen af varer. Initiativet, kendt som Berlin-processen og forfægtet af den tyske kansler, Angela Merkel, er en del af en mere generel integrationsplan for Balkanlandene«. Dette er imidlertid aldrig sket, hvilket *Times* meget belejligt undlader at nævne.

En anden »frygt«, skriver Surk, er, at »Kinas ambitioner vil bevare de autoritære ledere af lande som Serbien ved magten og efterlade nationerne i dyb gæld og hængende på projekter, der er befængt med miljømæssige mangler«. Alle disse investeringer, siger hun, »rejser frygten for, at Beijings generøsitet i balkanlandene ikke kun handler om forretninger, men også om geopolitik«, på en sådan måde, at »de nye normer i Bælte & Vej Initiativet, sammen med Balkanlandenes gamle regeringsværdier, vil udfordre normerne i den Europæiske Union.

Det må man sandelig håbe.

Valg i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche holder hovedtalen på BüSo-

valgkonference i Hessen: 'For en ny, retfærdig verdensorden og en kulturel renæssance!'

3. sept., 2017 – Hovedbegivenheden i BüSo's, Bürgerrechtsbewegung Solidaritäts, valgkampagne i delstaten Hessen fandt sted i Frankfurt lørdag eftermiddag, den 2. sept., hvor partiets landsformand Helga Zepp-LaRouche holdt hovedtalen. Hun sagde til publikum, at, i betragtning af de særdeles dramatiske udviklinger på det globale, strategiske niveau, har etablisements partier, med den valgkampagne, de fører, gjort sig selv totalt irrelevante. De ignorerer, at det haster med det nye paradigme med Kinas Bælte & Vej; de ignorerer det almene vel, og de anser disse begivenheder for at være en trussel mod deres eget globaliseringssystem, der er dømt til undergang, fordi det er ondt, afskyeligt og endda farligt.

Zepp-LaRouche beskrev den sammensværgelse, der oprindeligt kom fra britiske imperiekredse allerede i 2015, for at sikre, at Hillary Clinton blev valgt som USA's nye præsident i november 2016 – dette mislykkedes, og Donald Trump vandt på trods af den udbredte smædekampagne, der blev iscenesat imod ham, en kampagne, der endda er eskaleret siden hans valgsejr.

»Russia-gate«-narrativen er en fabrikeret historie, hvilket blev tilstrækkeligt dokumenteret i *Veteran Intelligence for Sanity's (VIPS')* memorandum til præsidenten. Det, som kredsene bag anti-Trump-kampagnen frygter, er, at han skal genindføre Glass-Steagall og stoppe finansspekulationen; at han måske ville lancere det største, amerikanske infrastrukturprogram nogensinde, med de nødvendige investeringer, der langt overstiger \$1 billion. De frygter, at Trump kunne få USA til

at samarbejde med den Nye Silkevej – et koncept med LaRouche-bevægelsen som en vigtig medforfatter: Fra 1988-forslaget om den Produktive Trekant, til 1989-forslaget om den Eurasiske Landbro og den Nye Silkevej, som for første gang blev adresseret i 1996 i Beijing af Helga Zepp-LaRouche. Hun er siden dengang kendt som »Silkevejs-ladyen«.

EU-bureaukratiets massive sabotage af infrastrukturudvikling i Øst- og Sydeuropa har sit sidestykke i Tyskland med sabotage af byggeri af jernbaner ved alle de afgørende forbindelser over grænserne, til Tysklands nabolande. Denne økonomiske degeneration står i modsætning til Kinas koncept med Bælte & Vej Initiativet, med gensidigt win-win-samarbejde med andre stater og et nyt paradigme med en ny og retfærdig, økonomisk verdensorden. Kampen for også at gøre dette til en realitet i tysk politik er på BüSo-partiets dagsorden, som fortsætter ud over valgdagen, den 24. september, sagde den tyske statskvinde. Den offentlige diskussion, der i disse dage er blevet genoptaget vedr. Transaqua-projektet for at genopfylde Tchadsøen, og vedr. Kra-kanalprojektet i Thailand, udgør to af de store projekter, som har haft en fremtrædende plads på LaRouche-bevægelsens dagsorden i flere årtier; hertil kunne man føje diskussionen om genopbygningen af Syrien som startskuddet til udviklingen af hele Mellemøsten, som også i årevis har været på LaRouche-bevægelsens dagsorden.

Zepp-LaRouche fortsatte med, at, ud over den økonomiske sfære, er en genoplivning af klassisk kultur, en ny, kulturel renæssance, lige så vigtig, idet det, der sluttelig vil gøre menneskeheden menneskelig, er en livslang opdragelsesproces, sammen med de idealer, som Konfucius, såvel som også Friedrich Schiller og Nicolaus Cusanus, formulerede. En harmonisk orden i naturen er afhængig af menneskets konstruktive, moralske impuls, sagde hun og fremførte, at kunst, som nu om dage er blevet grim, med computerspil og lignende modkulturer, atter må blive virkelig kunst, som tilskynder til skønhed og opløfter mennesket.

Hovedtalen, forud for hvilken Wiesbadens Schiller Institut-kor opførte *Verleih uns Frieden* (Giv os fred) af Mendelssohn, og *Arirang* (navn på et bjergpas), den uofficielle nationalsang af begge Korea'er, blev efterfulgt af to medlemmer af den amerikanske LaRouche-bevægelse, der opførte tre klassiske, tyske Lieder: *Mainacht* (Majnat) af Brahms, sunget af Ema Reuter; *Nachtlied* (Nattesang) af Mendelssohn, og *Die Hoffnung* (Håbet), sunget af Sarah Ciampini.

Efter Zepp-LaRouches hovedtale kom en tale om det afrikanske fremstød for udvikling, der understregede Kinas konstruktive rolle, og som blev holdt af Melaku Almu, en etiopier, der har boet i Tyskland i 26 år og har udviklet en god indsigt i tyske anliggender.

Følg BüSo's valgkampagne på valgportalen

BüSo's valgbrochure

**Valg i Tyskland:
Udvikling af Mellemosten og
Afrika
er den eneste menneskelige
løsning
på flygtningekrisen.**

Af Helga Zepp-LaRouche

28. august, 2017 – Der er ingen, der ved, hvor mange mennesker, der i det forgangne år er druknet i Middelhavet eller er døde af tørst i Sahara – titusinder, måske flere. Arten og måden, hvorpå EU behandler flygtningekrisen, opfattes i hele verden som Europas moralske sår. Pave Frans har ret, når han sammenligner interneringslejrene for flygtninge med koncentrationslejre.

Men forslagene fra de andre partier, der deltager i Forbundsdaysvalget, reflekterer hele spektret af fremmedfjendtlig populisme, helt til de absurde forslag som skabelse af alternative arbejdspladser for menneskehandlerne. Forslagene rækker over afskærmning af EU's ydre grænser, »solidarisk« fordeling af flygtninge i EU, forsyning af den libyske kystvagt med »det nødvendige udstyr«, udskiftning af de libyske interneringslejre med FN-ledede lejre til legal indvandring for flygtninge med gode erhvervskvalifikationer, varslingsystemer til tidlig opdagelse af potentielle flygtninge osv. De reflekterer alle den udtalte antagelse, at Afrika i al evighed vil forblive i en tilstand af underudvikling.

BüSo og Schiller Instituttet har længe foreslået en helt anden politik: et reelt, økonomisk infrastruktur- og opbygningsprogram for hele det afrikanske kontinent. Vi udgår fra det perspektiv, at fattigdom og underudvikling i Afrika – resultatet af århundreders kolonipolitik og, i de seneste årtier, af IMF's betingelsespolitik – kan overvindes for altid gennem et integreret infrastrukturprogram, gennem industrialisering og gennem udvikling af et moderne landbrug.

Til dette formål har vi udarbejdet en rapport med titlen, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*. Et centralt projekt i dette udviklingsprogram, Transaqua-projektet, bliver nu realiseret i samarbejde mellem Kina og Italien. Transaqua

bliver det største infrastrukturprojekt i Afrika, hvor ikke-udnyttet vand fra Congoflodens bifloder i 500 meters højde over havoverfladen føres til Tchadsøen gennem et system af floder og kanaler. Gennem dette projekt bliver tolv afrikanske stater forsynet med et system med intern sejlads, elektricitet fra vandkraftværker og anlæg til kunstig vanding af landbrugsjorder, og Tchadsøen, der er indtørret til blot 10 % af sin tidligere vandmængde, bliver igen opfyldt. Dette projekt vil betyde en kvalitativ betydelig forbedring af levestandarden for 40 millioner mennesker

Vi appellerer til de europæiske regeringer om at skabe de rammebetingelser, der gør det muligt for mellemstore og andre firmaer at deltage i investeringer i byggeriet af Transaqua og de andre infrastrukturprojekter, vi har foreslået, og som hermed vil skabe produktive arbejdspladser til mange hundrede millioner mennesker i Afrika. Kina har, med byggeri af jernbaner, industriparker, vandkraftværker osv. allerede sørget for, at mennesker i Afrika for første gang har et berettiget håb om at overvinde fattigdom og underudvikling. Hvis Den Nye Silkevej bliver bygget i hele Afrika, kan Afrika endda i løbet af de næste årtier overgå Kinas økonomiske mirakel!

BüSo er det parti i Tyskland, der ikke blot har ideerne, men som også kan virkeliggøre dem. [Artiklen om vores arbejde igennem årtierne i People's Daily](#) bør læses af alle, der vil være med til at overvinde flygtningekrisen.

Stem på BüSo-partiet, hvis De er interesseret i virkelige løsninger!

Redaktionens bemærkninger:

Helga Zepp-LaRouche, der i Danmark er mest kendt som stifter og præsident af det internationale Schiller Institut, er også formand for det tyske parti, BüSo, (Bürgerrechtsbewegung

Solidarität, Borgerretsbevægelsen Solidaritet), og hun er spidskandidat til kanslerposten i Berlin-kredsen til forbundsdagsvalget, der finder sted den 24. september. Læsere, der er specielt interesseret i det tyske valg, kan holde sig løbende informeret på [BüSo's valgportal](#) på BüSo's hjemmeside. EIR's 384-sider lange rapport *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen* er nu også udgivet på tysk – interesserede bedes henvende sig til vores kontor. (Kan også købes som pdf for €35).

[Se en udførlig introduktion på dansk, ved Helga Zepp-LaRouche.](#)

Se også Helgas video-valgspot:

Økonomisk genrejsning i Europa: Verden på hovedet

19. aug., 2017 – I går i Bruxelles talte Bert Colijn, seniorøkonom i ING Bank, om »moderat vækst« i Eurozonen, men, da han henviste til data i en opdatering fra 14. aug. fra Eurostat-kontoret, blev han tvunget til at rapportere, at industriproduktionen i virkeligheden var faldet med 0,6 % på månedsbasis i juni, hvilket omstødte en vækst på 1,2 % i maj, og at vækst i industriproduktion på årsbasis faldt til 2,6 % i juni i forhold til 3,9 % i maj.

»Det er noget skuffende, at produktionen stadig ikke er kommet op på niveauet før krisen«, sagde Colijn. »Med begyndelsen af krisen for nu ti år siden, ligger industriproduktionen stadig

på 6,5 % under toppunktet.« Ikke desto mindre talte økonomen om en »overraskende vækst i Eurozonen«, der »kunne fortsætte i anden halvdel af året.«

Men, juli måneds Purchasing Managers Index for varefremstilling markerede dets svageste resultat i seks måneder. »Den dårlige start på kvartalet kunne også ses i andre undersøgelser, hvilket kunne betyde, at 3. kvartals BNP vil blive lidt svagere end i årets første halvdel, men det ville stadig føre til en sund vækstrate i BNP på 2 % årligt for 2017«, sagde Colijn.

Men, europæiske økonomer er imidlertid generelt blevet overbegeistrede, når de opdagede, at et spring fra 0,1 % til 0,2 % inden for en måned, eller blot et kvartal, betød en fordobling af væksten og et umiddelbart økonomisk boom i Eurozonen ...

Foto: Se, når begge dine lommer er tomme, er du jo godt nok fattig – men når kun den ene lomme er tom (der ligger en kobberslant i den anden), har du jo, ifølge sagens natur, haft 50 % 's fremgang og er nu kun halvt så fattig ... logik, eller – kan vi gøre det lidt bedre? Sammen? (-red.)

China Daily udgiver stor profil af Helga Zepp-LaRouche og LaRouche-bevægelsens arbejde

18. aug., 2017 – China Daily's weekendudgave har en profil i fuld længde af Helga Zepp-LaRouche, af China Daily's USA-

korrespondent Chen Weihua, med titlen, »*Identifying with China*« (Identificering med Kina) og med en indledning, der lyder, »Helga Zepp-LaRouche ser Bælte & Vej Initiativet som opfyldelsen af sin og sin mands, amerikanske politiske aktivist Lyndon LaRouches, livslange indsats«.

Helga under sit første besøg
i Kina, i 1971.

Artiklen fortsætter dernæst med at diskutere Zepp-LaRouches første, lange besøg til Kina som ung journalist under perioden med Kulturrevolutionen. »Min generation var stadig nysgerrig over for verden«, siger Zepp-LaRouche. »I dag googler de unge mennesker blot om ting fra deres søgemaskine. Jeg ville se, hvordan verden ser ud.« I interviewet fortæller Zepp-LaRouche om nogle af sine indtryk fra dengang, inklusive, at nogle af de kinesere, hun mødte, talte tysk og beredvilligt talte om deres situation. »Hun fandt, at folk var 'venlige', men sagde, 'Folk var slet ikke lykkelige'«, skriver Chen. På samme rejse, siger han, besøgte Zepp-LaRouche også Afrika og andre dele af Asien og så den enorme fattigdom. »Jeg kom tilbage fra denne rejse med den absolutte overbevisning, at verden måtte ændre sig, måtte blive forbedret«, sagde hun. Efter hjemkomsten søgte hun efter løsninger og stiftede bekendtskab med den amerikanske, politiske aktivist Lyndon LaRouches arbejde, skriver Chen, »som er bedre kendt som ophavsmanden til LaRouche-bevægelsen«.

»Bevægelsen, der har omfattet mange organisationer og selskaber i verden, promoverer en genoplivelse af klassisk kunst og større helligelse til videnskab; den er fortalere for udviklingen af store, økonomiske infrastrukturprojekter på global skala; og kræver en reform af det globale finanssystem, der tilskynder til investering i den fysiske økonomi og undertrykkelse af finansspekulation.«

»Helga fandt, at Lyndon var den eneste, der talte om behovet for udvikling og industrialisering af Afrika og den Tredje Verden, såvel som også etableringen af en international udvikling, noget i lighed med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB)«, skriver han. Helga Zepp og Lyndon LaRouche blev gift i 1977.

Helga Zepp-LaRouche var inviteret til at deltage på Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017, hvor hun deltog i flere diskussionspaneler.

Artiklen fortsætter med at diskutere Helgas og hendes mands arbejde med at forfølge disse mål sammen med den indiske premierminister Indira Gandhi og Mexicos præsident José López Portillo. Zepp-LaRouche roser Kinas arbejde med Bælte & Vej og AIIB og fortæller om nogle af sine aktiviteter om dette spørgsmål i løbet af de seneste tre år, inklusive hendes deltagelse på Bælte & Vej Forum i Beijing. »Jeg var meget glad for at deltage«, siger Zepp-LaRouche i interviewet, »for vi har kæmpet så længe for dette. Jeg identificerer mig på en måde med dette projekts succes.«

I interviewet taler hun også om betydningen af Trump-administrationens åbne holdning til Forummet, ved at sende en amerikansk delegation på højt niveau, og understreger, hvor fordelagtigt, samarbejde omkring Bælte & Vej ville være for genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Hun siger, at, under sine diskussioner med afrikanske delegerede på Beijing-forummet, var det tydeligt, at de nu har et håb for fremtiden, et håb, der var svært fraværende før det kinesiske initiativ. Chen fortsætter: »Helga siger, at det, Kina gør, har berettiget det, som hun og hendes kolleger har gjort i de seneste 40 år.« Vi er meget glade» for BVI, siger Zepp-LaRouche. »Det er én ting, at en lille organisation som vores producerer ideer, men det er en ganske anden ting, at verdens største land begyndte at gennemføre dem.« Hun beklager det

faktum, at hendes mand, Lyndon LaRouche, der er 94 år, sandsynligvis ikke kommer til at besøge Kina. »Han elsker Kina«, siger Zepp-LaRouche, »og han er overbevist om, at det kinesiske initiativ (BVI) lige nu er den vigtigste ting på planeten.«

China Daily USA udkommer overalt i USA. Interviewet skal efter planen også udkomme i den europæiske udgave af *China Daily* i næste uge.

<http://europe.chinadaily.com.cn/>

Den gode og den dårlige regering og borgernes tro på fremtiden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Den kamp, der netop nu udspilles i USA mellem på den ene side denne »u-hellige alliance« og de efterretningstjenester, der stammer tilbage fra Bush/Obama-perioden, og på den anden side, en patriotisk gruppering af 'whistleblowers' og Trumps vælgerskare, er ikke et internt, amerikansk anliggende – det er af højeste, strategiske betydning. Hvis de neokonservative får overtaget, er der redt op til en global krig mod Rusland og Kina. Men, hvis det på en anden side gennem efterforskning kan bevises, at hele narrativen om Trumps angivelige »aftalte spil« med Rusland er en »Brennan-operation« sådan, som den ansete journalist Seymour Hersh understreger, så står det amerikanske samfund foran en katarsis, en renselsesproces, der

kan sammenlignes med den anden amerikanske revolution. For, det virkelige »aftalte spil« består nemlig ikke mellem Trump og Putin, men derimod i briternes og amerikanske efterretningstjenesters nøjagtigt verificerbare manipulationer i forsøget på at gennemføre et kup mod den valgte, amerikanske præsident.

Download (PDF, Unknown)

Sanktioner mod Rusland: Et kup mod USA's Forfatning – Tyskland må forsvare sine interesser! Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må, ligesom alle andre berørte stater, sætte sig til modværge mod USA's fordring på amerikanske loves ekstraterritoriale gyldighed, hvilket strider mod Folkeretten. Det rette forum for dette ville være FN's Generalforsamling, som begynder i september, og som er den indlysende forsamling til at vinde gehør for Folkerettens gyldighed.

Men det allervigtigste er imidlertid at etablere en fuldstændig ny og højere politisk platform for relationer mellem nationer. Den nuværende kurs for sanktioner, modsanktioner, handelskrig, optrapning af geopolitiske provokationer, stedfortræderkrige – hvor skal det ende? I en stor atomkrig?

Hvis vi tyskere har lært noget som helst af de to verdenskrige i det 20. århundrede, så bør vi nu energisk gribe initiativet og ikke alene sætte en ny ruslandspolitik på dagsordenen, men også tage imod Kinas tilbud om et win-win-samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej og sammen med Rusland, Kina og andre nationer genopbygge Mellempøsten og det øvrige Sydvestasien, der er blevet ødelagt af Blairs, Bush' og Obamas krige, og ligeledes udvikle Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Tysk økonomi rystet af kriser – USA's sanktioner mod Rusland må afvises! Af Helga Zepp-LaRouche

Det, vi netop nu oplever, er de forskellige symptomer på det neoliberale, transatlantiske systems fallit, denne model for økonomi og samfund, hvor de nedgjorte »sekundære dyder«, såsom flid, ærlighed, pligtfølelse, pålidelighed, høflighed osv., er blevet erstattet af aktionærers og børsnoteringers værdi, maksimal profit og elitens samtykke om, at den eneste forbrydelse er den at blive fanget. Efter at skatteborgerne og småsparerne allerede i årevis har måttet betale prisen for denne værdiudskiftning, er det nu arbejdspladserne for arbejdere i bilsektoren og bilisterne, der skal hoste op for ulykkerne.

Hvert træ i skoven vil falde

Leder fra LaRouche PAC, 26. juli, 2017 – Vi befinder os ved et punkt, hvor vi kan sænke hele svindlen med Trump/Russia-gate på begge sider Atlanten, og ændre den strategiske dynamik fra defensiven til offensiven, fremførte Helga Zepp-LaRouche i dag. Denne offensiv betyder at begrave Wall Streets og City of Londons morderiske spekulationssystem og bringe USA og Europa ind i fuldgyldigt samarbejde med det kinesisk-russiske Bælte & Vej Initiativ.

De eksplosive afsløringer, der kan bruges til at sænke Russia-gate farcen, er blevet leveret i det åbne memo, der er sendt til præsident Trump af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), og som rapporterer om professionelle kriminaltekniske undersøgelser, udført på den såkaldt »russiske hacking« af DNC-computere under den amerikanske præsidentvalgkamp i 2016. Disse tekniske undersøgelser viser, at operationen ikke var et »hacking-job«, men derimod et insider-»læk« – dvs., at det umuligt kunne have været udført af Rusland.

Samtidig med, at nyheden om VIPS-memoet begynder at komme ud – anført af aktivister og publikationer fra LaRouche-bevægelsen i hele verden, og på sådanne steder som den russiske nyhedstjeneste RT og i Zero Hedge – har Ray McGovern, en pensioneret CIA-analytiker og VIPS-leder, optrappet affæren ved at rette fingeren direkte mod tidligere FBI-direktør, James Comey, blandt andre. I et videointerview til RT, udgivet på deres website i dag, blev McGovern spurgt, hvorfor han mente, FBI ikke havde undersøgt DNC's computere og udført

nogen kriminaltekniske undersøgelser.

»Svaret på dette er noget, som Kongressen og præsidenten bør forfølge. Det er *latterligt*, at James Comey, tidligere FBI-direktør, skulle sige, 'Åh, Demokraternes Nationalkomite ville ikke lade os undersøge deres computere'. Vi taler om en krigshandling her, ikke sandt? ... Det er embedsmisbrug! ... Var han med i denne lille operation, der var mulig gennem CIA's evne til at 'sløre'? Jeg kender ikke svaret på dette, men præsident Trump skulle kunne være i stand til at finde ud af svaret på det.«

Det er præcis, hvad Trump må gøre. Han må fastslå, hvem, der er ansvarlig; stille dem for retten; og sikre, at »ethvert træ i skoven vil falde« og nedtage alle aktiver internt i USA's efterretningssamfund, som er i stald hos Det britiske Imperium – og ligeledes dem, der er forskanset i hans egen regering, og som giver ham råd om ikke at opfylde sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall og ikke gå fuldt og helt med i Bælte & Vej Initiativet.

Briternes satsning går ud på at sikre, at, når det transatlantiske system disintegrerer – hvilket kunne ske, hvornår, det skal være – så er der ingen stabile, fungerende regeringer, der er åbne over for at vedtage de nødvendige politikker, især, hvis de presses til det af deres vælgere. Dette er grunden til, at briterne er i færd med at destabilisere flere regeringer i hele Europa, og til, at de forsøger at gennemføre et statskup imod Trump-administrationen i USA. Og det er ligeledes grunden til, at vi må sørge for, at det mislykkes for dem.

Foto: Tidligere vicejustitsminister James Comey (venstre) sammen med præsident Barack Obama (midt) og afgangende FBI-direktør Robert Mueller (højre) ved Comeys nominering til at blive den syvende direktør for FBI. 2013. (FBI photo)

Ny bankkrise inden årets udgang?

Bankkunder og pensionister bliver ofret for spekulationssvindl! Af Helga Zepp-LaRouche

Vælgerne gør klogt i at anskueliggøre den brutalitet, med hvilken pensionerne i det amerikanske midtvesten bliver halveret, og de italienske bankkunder bliver eksproprieret. Hvis det kommer til et stort krak – og der bliver flere og flere tegn på dette – bliver befolkningens livsopsparinger, såvel som dens levebrød, skruppelløst ofret.

Der findes kun ét middel mod dette: Det transatlantiske finanssystem må, i hvert eneste land, fuldstændig reorganiseres gennem en Glass/Steagall-bankopdeling, før det kommer til et kollaps. De tyske vælgere, der skal beslutte sig den 24. september, bør nøje tænke over, at BÜSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, det tyske, politiske parti, som Helga Zepp-LaRouche er formand for, -red.) er det eneste parti, der overhovedet advarer om denne krise og har en løsning på denne krise parat.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet optræder på Ny Silkevejskonference i Beograd, Serbien

Schiller Instituttet og den rolle, dets stifter Helga Zepp-LaRouche spiller, optrådte på en konference den 12.-13. juli, »Den Nye Silkevejs initiativer – resultater og udfordringer«, i Beograd, Serbien. Konferencen var arrangeret af Instituttet for International Politik og Økonomi (IIPE) i Serbien, og af det Kinesiske Samfundsvidenskabelige Akademis Institut for Europæiske Studier (CASS), som en opfølgende begivenhed til instituttets første konference ved Donau sidste år i juni, under den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg.

Konferencen blev åbnet af professor, dr. Vladimir Popović, statssekretær for Ministeriet for Undervisning, Videnskab og Teknologisk Udvikling; prof., dr. Žarko Obradović, præsident for den Serbiske Nationalforsamlings Udenrigskomite, og Kinas ambassadør til Beograd, Li Manchang, samt Huang Ping, direktør for 16+1 (16 central- og østeuropæiske lande plus Kina). Der blev fremlagt rapporter fra serbiske regeringsfolk, netværk af tænketanke plus 50 andre eksperter fra Kina, Serbien, Bosnien-Hercegovina, Polen, Bulgarien, Rumænien, Rusland, USA og Tyskland. Ambassadør Li beskrev Bælte & Vej Initiativet (BVI) som et hus, bygget af Kina, med interiøret designet af husets beboere.

I begyndelsen af den første session introducerede konferencearrangør Duzsko Dimitrijevic Elke Fimmen fra det tyske Schiller Institut og *EIR*, der talte om »Den Nye Silkevej – dens strategiske betydning for verdensfred«. Hun satte fokus på Helga Zepp-LaRouches deltagelse i Bælte & Vej Forum for

Internationalt Samarbejde i Beijing, 14.-15. maj, og Helgas beskrivelse af det som en »meget harmonisk begivenhed«, der eksemplificerede et nyt, globalt paradigme for win-win-samarbejde, der erstattede geopolitik. Fimmen illustrerede sine bemærkninger ved at vise et verdenskort fra den netop udgivne, tyske oversættelse af den berømte *EIR* Specialrapport, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*.

Fimmen fokuserede på opsvinget i samarbejde i opløbet til G20-topmødet i Hamborg 7.-8. juli, på hvilket møde vi så det historiske møde mellem præsidenterne Vladimir Putin og Donald Trump, og begge disses fortsatte samarbejde med præsident Xi Jinping. Hun sagde, at samarbejdet mellem disse tre åbner døren for et nyt paradigme for fred og udvikling, der kan forvise sult, fordrevne befolkninger og farerne ved krig og finansiell ulykke til støvede historiebøger.

Blagoje Babic, fra det Serbiske Videnskabs- og Kunstakademis Komite for Økonomisk Videnskab, talte om »Den Nye Silkevej – respons til den kinesiske økonomis udfordringer«, hvor han talte stolt om at følge fr. LaRouches 26 år lange kamp for at etablere den Nye Silkevej som den globale politik, den nu er blevet til. Andre talere forklarede, hvordan BVI åbner for fremgang for alle, og hvordan dette kan ekspandere i takt med, at Silkevejen i rummet fører den menneskelige ånd hinsides vor Jords begrænsning.

Foto: Elke Fimmen fra det tyske Schiller Institut. Elke Fimmen er desuden næstformand i det tyske, politiske parti BüSo, der har Helga Zepp-LaRouche som formand. Foto fra 2012.

»Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«.

**LaRouche PAC Internationale
Webcast,
7. juli, 2017**

Vært Matthew Ogden: Jeg vil gerne indlede med at fortælle vore seere, at, i dag er en meget historisk dag. Vi har endnu ikke fået de fulde rapporter om alt, der er sket; men vi har i dag set to meget vigtige konferencer, der finder sted, mens vi taler. Én af dem er naturligvis G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, og den anden er konferencen (Schiller Instituttet, Kinesisk Energifond, Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur), der finder sted i New York her i USA. Sidstnævnte er selvfølgelig konferencen med den meget passende titel, »Mad for Fred; Mad for Mennesker; Mad for Tankerne. Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«; der, som jeg sagde, er sponsoreret i fællesskab af Schiller Instituttet, Kinesisk Energifond og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur. Vi vil i aftenens show vise videoen med Helga Zepp-LaRouches hovedtale på denne konference.

Men før vi kommer til det, så finder dagens anden, potentielt verdenshistoriske begivenhed sted på sidelinjerne af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland. Selve G20-topmødet er relativt betydningsløst, sammenlignet med det langt vigtigere og større møde mht. potentiel signifikans, der fandt sted lidt tidligere i dag, mellem præsident Trump fra USA og præsident Putin fra Rusland. Og dette er, som jeg sagde, langt større mht. dets potentielle signifikans. Dette var muligheden for, at præsident Putin og præsident Trump kunne have deres første, regulære møde ansigt til ansigt. Ifølge nyhedsrapporteringer varede dette topmøde – der, som jeg sagde, var den første

mulighed for disse to præsidenter at mødes ansigt til ansigt – over to en halv time. Det var kun meningen, mødet skulle vare 30 minutter; men det faktum, at det fortsatte så lang tid – 2,5 time – er allerede og i sig selv et meget potentielt godt tegn. Det er tydeligvis en lovende udvikling; og uanset indholdet af denne drøftelse – som bestemt vil være meget signifikant; men, uanset dette, så varsler muligheden for USA's og Ruslands præsidenter at mødes ansigt til ansigt, og at skabe en direkte, personlig relation, godt for fred og stabilitet for hele verden, men også for relationerne mellem disse to lande og for skabelsen af en sund relation uden andres mellemkomst mellem disse to verdensledere. Og på trods af alle forsøg i de seneste uger på at sabotere potentialet for dette møde, så holdt det, og det fandt sted. Vi har endnu ikke modtaget de fulde rapporter om drøftelserne.

Vi ved, at der kun var seks personer, der deltog; så dette var en meget personlig mulighed for Trump og Putin til at udvikle denne form for arbejdsrelation. Mødet bestod af USA's udenrigsminister Rex Tillerson, Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov, de to tolke – den russiske og den engelske – og så selvfølgelig, de to præsidenter. Dette blev tilsyneladende gjort for at gøre det muligt for diskussionen at være meget åben, meget fri, og meget fokuseret på at maksimere det positive potentiale, som denne historiske mulighed bød på. Selve mødet indledtes med korte bemærkninger fra begge præsidenter til pressen, der fik lov at komme ind i lokalet lige i begyndelsen. Der var fotomuligheder, mens de trykkede hinanden i hånden, og de sagde, at de begge så frem til en meget grundig og positiv diskussion. Trump sagde det følgende:

»Præsident Putin og jeg har diskuteret forskellige ting, og jeg synes, det går meget godt. Vi ser frem til, at der vil ske en masse positive ting for Rusland og for USA, og for alle andre berørte.«

Dernæst fulgte præsident Putin op på disse bemærkninger:

»Vi har talt sammen over telefon, men telefonsamtaler er afgjort aldrig nok. Jeg håber, at, som De sagde«, med henvisning til præsident Trumps bemærkninger, »vore møder vil give positive resultater.«

Dette møde mellem de to præsidenter fulgte efter et timelangt møde tidligere på dagen mellem udenrigsministrene Tillerson og Lavrov, hvor de, iflg. rapporter, diskuterede potentialet for en antiterror-koalition mellem Rusland og USA; med nogle detaljer mht. situationen i Syrien og præsident Assad. Nogle af detaljerne i denne foreslåede plan blev afsløret i pressen i går og i dag. Planen inkluderede såkaldte »sikre zoner« og tilsyneladende også en aftale om at gøre det muligt for præsident Assad at forblive ved magten; men dernæst at gå frem med en diplomatisk løsning på situationen dér. Men der er heller ikke blevet rapporteret eller afsløret nogen detaljer om dette møde mellem udenrigsministrene Lavrov og Tillerson. Men det anses selvfølgelig generelt som forberedelse til drøftelserne mellem Trump og Putin.

Bortset fra det, så har G20-topmødet været temmelig domineret af meget voldsomme protester og aktivitet fra uropolitiet uden for topmødet i Hamborg; og, på selve topmødet, af diskussioner om frihandel og klimaforandring. Men betydningen af de bilaterale møder, der finder sted på sidelinjerne, er naturligvis langt vigtigere end nogen diskussion, der finder sted på selve G20-møderne. En positiv indikation er imidlertid, at der tydeligvis er gang i noget mht. relationen mellem Tyskland og Kina. Helga Zepp-LaRouche sagde, da vi talte med hende for ca. 30 min. siden, at hun ser noget meget positivt, der finder sted i retning af kinesisk-tysk samarbejde om Afrikas udvikling. Kinas præsident Xi Jinping benyttede lejligheden af sit besøg i Tyskland for at deltage i dette G20-topmøde, til at få et regulært møde med Tysklands kansler Angela Merkel, og hvor de underskrev en aftale om i fællesskab at bygge et vandkraftværk i Angola. Under den fælles pressekonference efter mødet sagde Xi Jinping:

»Vi fejrer i år 45-året for relationen mellem Tyskland og Kina. Det er en succeshistorie. Vi står nu over for en ny begyndelse, hvor vi har brug for nye gennembrud.«

Helga Zepp-LaRouche sagde:

»Dette er tydeligvis begyndelsen til noget, der potentielt er meget positivt mht. de bilaterale relationer mellem Tyskland og Kina, men også mht. den idé, at Tyskland spiller en meget positiv rolle med at deltage i de udviklingsprojekter, som Kina allerede bygger i Afrika.«

Xi sagde, at Kina er parat til at gå sammen med Tyskland for at konsolidere den gensidige tillid mellem de to lande; opbygge mere konsensus og fremme samarbejde og forbundethed (konnektivitet).

Helga Zepp-LaRouches analyse af dette var, at der tydeligvis var åbnet op for noget; og dette kommer i hælene på Bælte & Vej Forum, der fandt sted i Beijing i midten af maj. Selv om Tyskland ikke spillede noget særlig positiv eller aktiv rolle på dette forum, så sagde Helga, at,

»De er tydeligvis ikke så dumme, at de ikke kan se, hvad vej vinden blæser. Hvis de ikke springer med på vognen nu, vil de blive efterladt i mørket. Udviklingen af Afrika er tydeligvis en mulighed for Tyskland og andre lande i hele verden til at deltage i disse fordelagtige tredjeverdensrelationer med Kina og de afrikanske nationer.«

Én meget interessant udvikling på denne front er et andet topmøde, der finder sted samtidig med G20-topmødet i Tyskland, og det er Schiller Institut/Kinesisk Energifond-konferencen, der finder sted i New York City. Dette er et topmøde under den Afrikanske Union; og hovedtalen på dette topmøde blev holdt af FN's vicegeneralsekretær, en kvinde ved navn Amina Mohammed, der er tidligere nigeriansk regeringsminister. I sine bemærkninger til denne konference under den Afrikanske Union kom hun med en meget vigtig henvisning til den rolle, som Kina

spiller gennem Bælte & Vej Initiativet for at bringe udvikling til det afrikanske kontinent. Hun opmuntrede alle nationerne i den Afrikanske Union til at »benytte sig« af denne massive, kinesiske regeringsinvestering og infrastrukturprojekter, der har gjort det muligt for disse lande at begynde at bevæge sig, med spring fremad, forbi den tvungne tilbagestående, der var blevet dem påtvunget gennem århundreders kolonialisme og imperiepolitik. I sin tale roste Amina Mohammed *»Kinas Bælte & Vej Initiativ, der tilsigter at bygge en Ny Silkevej, bestående af havne, jernbaner og veje for at udvide handelskonnektivitet i hele Asien, Afrika og Europa«*, iflg. nyhedsrapporteringer. Hun sagde, *»Dette er en mulighed for ikke alene at give alternativer for at gøre skydevåbnene tavse for vort folk, men en mulighed, der vil bevare vore aktiver – både menneskelige og naturlige – på kontinentet og bygge vort i morgen, i dag.«* Dette er en meget vigtig bemærkning fra FN's vicegeneralsekretær, og vi ved, at Antonio Guterres, FN's generalsekretær, havde meget positive bemærkninger, som han udtalte om Bælte & Vej Initiativet på tærsklen til Bælte & Vej Forum i Beijing.

Dette fører os direkte til den konference, der finder sted, mens vi taler, i New York City. Denne konference, der fandt sted parallelt med et møde i FN om sikkerhed for fødevarerforsyning og bæredygtighed i landbruget, blev adresseret i fællesskab af Helga Zepp-LaRouche – og vi vil afspille hendes bemærkninger om et øjeblik – men også af Patrick Ho, der er viceformand for Kinesisk Energifondskomiteen. Han havde netop talt i FN sammen med en meget stor kinesisk delegation af kinesiske landbrugseksperter, den foregående dag, i går. Han holdt en tale, der stemte meget godt overens med den tale, han holdt tidligere på dagen på denne begivenhed i New York, sponsoreret af Schiller Instituttet. Den tale, han holdt, var – iflg. rapporter – en meget anti-Malthus-tale om potentialet for en hurtig udvikling af bæredygtigt landbrug, for at brødføde den konstant voksende befolkning på denne planet. Noget, der

naturligvis direkte tilbageviser argumentet i Malthus-traditionen, og som er kommet fra Det britiske Imperium så længe. Men med de rapporter fra denne konference, der stadig finder sted, mens vi taler, så er der 175 deltagere; diplomatiske delegationer fra diverse lande i hele verden via deres konsulater i New York City; aktivister, der deltager; folk fra diverse colleges i omegnen af New York City; og den officielle repræsentation fra den kinesiske delegation og fra en landbrugsdelegation, der er kommet tilrejsende fra USA's Midtvesten. Denne konference åbnedes med bemærkninger fra den tidligere borgmester af Muscatine, Iowa, som personligt overbragte hilsner til konferencen; men dernæst gav han deltagerne på konferencen en slags lektion i baggrundshistorien om, hvorfor Iowa-Kina-porten er så afgørende for amerikansk-kinesiske relationer. Meget af dette drejer sig om præsident Xi Jinpings personlige relation til staten Iowa og byen Muscatine pga. hans interesse for landbrugsmetoder i USA i den tid, hvor Xi Jinping var provinsguvernør i Kina. Han havde således et personligt bånd til staten Iowa, men også til den tidligere guvernør Terry Branstad, der nu er USA's ambassadør til Kina. Efter borgmesteren af Muscatines bemærkninger holdt Patrick Ho sin tale; og dette efterfulgtes så direkte af Helga Zepp-LaRouches hovedtale.

Jeg vil nu gerne give jer lejlighed til selv at høre de bemærkninger, som Helga Zepp-LaRouche kom med til denne konference, og som fik en meget varm modtagelse og bragte hele diskussionsniveauet op på et meget højt niveau mht. de muligheder, der ligger forude, for at konsolidere dette Nye Paradigme i internationale relationer; især med muligheden for fuldt og helt at bringe USA ind i en deltagelse i den Nye Silkevej.

Her følger Helga Zepp-LaRouches bemærkninger:

(Her følger resten af webcastet på engelsk).

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: Dear conference participants, I feel very honored to address you, even if it is by video, because I think we are all aware that we are involved in the historically, extremely important process of trying to improve the relationship between the United States and China, in the context of the Belt and Road Initiative. This is especially important in the area of agriculture and food production, because this is an extremely urgent question. Because, while at the G20 meeting in Hangzhou last year, China and all the other participating nations devoted themselves to eradicate poverty by the year 2020, we have not yet reached that goal. Just a couple of days ago, the UN Food and Agriculture Organization put out a report that world hunger is on the rise, and that the situation, especially in Yemen, is terrible: Half or more of the population is in acute danger of starvation; but also in Nigeria and South Sudan and many other areas, the situation is worsening. Well, today, there is also the G20 summit in Hamburg, and the outcome will be a surprise, either way, because until last year's G20 in Hangzhou, which was very harmonious and characterized by a great optimism for the future of mankind, this time the tensions are very high. In the last couple of days however, there was a sort of prelude in the form of a summit between President Putin and President Xi Jinping in Moscow, which was really extremely important, and both characterized it as the

most important event of the year for their nation. They deepened the strategic partnership, they established an even deeper level of their personal friendship, and they declared that the time of the unipolar world is over, because of the strategic partnership, especially.

This is certainly true, that the time of the unipolar world is over, but multi-polarity is still not the solution, because it implies still geopolitics, which was the cause of two world wars in the 20th century, and this geopolitics is still in operation, in North Korea, in Syria, in Ukraine.

We must therefore find a higher level. We must get the world to what President Xi Jinping always calls "the community for a shared future of humanity." One big step in that direction could be the meeting President Trump and President Putin, who are meeting today for the first time as Presidents. Obviously, this is a very important step because, between President Trump and President Xi Jinping, a very positive relationship has been established already, so whatever comes out of this Trump-Putin meeting is very, very crucial. Because the questions we have to solve are urgent and dramatic.

The food crisis, the hunger crisis which I mentioned is only a symptom of the fact that the old economic model is not functioning any more. We are sitting on a powder-keg crisis which erupted in 2008, which could come back with a vengeance, only much, much worse. Because even a slight increase in the interest

rate, moving away from quantitative easing could lead to a blowout of the corporate debt. Now, the firms which got the zero

interest rate liquidity from the central banks, the quantitative

easing, used this money, not to invest in productive investment,

but for so-called financial engineering by buying up their own stocks to make it look better on the books, having more nominal

value but also increasing the corporate debt which could now could blow out if there is an increase in the interest rate.

And that is only one aspect of the systemic crisis which we still have. The other one is the so-called level 3 derivatives which many European and other banks are sitting on. Level 3 derivatives are those, which no market ... because you can't sell

them, and the banks still keep them as assets, which really is a

sort of mega-fall [ph 5.03].

So the problem is that just yesterday, the fourth largest bank in Italy was taken over by the government, and combined with

a bail-in, whereby the customers could only sell their bonds and

stocks at 18 cents to the euro, and that is a threat which is hanging over the entire banking system.

Now, what could be done to solve that? Well, let's look at one other aspect of the crisis: Just a couple of days ago, in one

single day, 80,000 refugees arrived from Libya in little boats,

being picked up by NGOs in Italy. Eighty thousand people in one

day overstretches the capacity of any country, and Italy has already taken in so many million people. So when they requested

that other countries located on the Mediterranean like Spain and France should also take some of these refugees, these countries rejected that.

Now that obviously shows there is no unity in the European Union on this question.

Now how could you address this whole series of problems? What should actually be on the agenda of the G20 in Hamburg? Well, if you would put a global Glass-Steagall separation on the agenda, doing exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933, by separating the commercial banks and the investment banks, putting the commercial banks under state protection, writing off the non-performing the derivatives of the investment banks, and then going to a Hamiltonian credit system by setting up national banks in every country and issuing large-scale, low-interest rate credits, then we could solve the problem.

Mr. LaRouche has defined Four Laws to remedy the financial crisis and the Fourth Law is the crash program for the realization of thermonuclear fusion power. And there, the good news is that China just accomplished a major breakthrough in this respect, with its [EAST] tokamak in Hefei where they reached a so-called "steady-state H-mode operation" for 101.2 seconds. This is a major step towards the realization of thermonuclear fusion.

If such a reorganization according to these Four Laws, Glass-Steagall, national bank, credit system, crash program for fusion and space technology would be implemented, then the trans-Atlantic countries could cooperate with such banks as

the
AIIB, the New Development Bank, and others, together with
China,
and build up, for example, Africa. China is so far the only
country which has done something to fight the root causes of
the
refugee crisis, by investing large-scale in rail lines in
Africa,
in dams, in power plants, in industrial parks, and in
agriculture. And this is actually, the only way to solve the
refugee crisis in a human way.

One promising step in this right direction is that between
President Xi Jinping and Chancellor Merkel, yesterday they
agreed
that they will build together the hydropower complex in
Angola,
and stated that that could be a model for the cooperation
between
China and Germany in Africa in general.

Now, the Africans, because of what China has been doing, in
building up huge industrial complexes for the first time in
Africa, they have a new sense of self-confidence and they're
telling the Europeans, "we don't want to have your sermons on
how
we should have good governance, we want to have investments in
infrastructure, in manufacture, in agriculture, as equal
business
partners."

Can we expect the G20 to do this, to go in this direction of
a global reorganization of the financial system and then go
for a
real intervention in the development of Africa? Well, I'm
afraid
they will not.

But this will remain the issue which has to be accomplished.
The Four Laws of Lyndon LaRouche, and to get the United States
and European countries to cooperate with China in the Belt and

Road Initiative, in the New Silk Road, is, indeed, the approach

how you can tackle all problems in the world. But this conference, the Food for Peace conference is a very important step in this direction. As a matter of fact, to get the United States and China to work together on the New Silk Road perspective, in the New Silk Road spirit, is in my view the most

important aspect in this process: Because if the two largest economies can work together, I think we are on the right way to win for all of civilization.

Therefore, let's work together to join the Chinese dream, and to revive the American dream, because the American dream needs to be revived, because it has almost been forgotten. But together, we can accomplish the dream for all of humanity.

OGDEN: So, we will have much more coverage of the conference in

New York after it concludes. That was Helga Zepp-LaRouche's keynote to that conference; "Development Is the New Name for Peace". As I said, there is a very significant delegation from

China which attended that conference in New York City. This just

testifies all the more to the role that the LaRouche movement is

playing here in the United States to being the leading mediator

in terms of the relationship which is being forged between these

two great countries. The idea originally came out of Lyndon and

Helga LaRouche's initiative for the Eurasian Land-Bridge; and the

role that the LaRouche movement played could not be any more critical in terms of making that happen, and making that into

a
reality. We are definitely making steps along that road, but
as
you heard Helga LaRouche say, it is crucial that we make some
very important breakthroughs here in the United States in
order
to allow that to occur; including a full-scale adoption of the
Hamiltonian economic program that was spelled out by Lyndon
LaRouche in that Four Economic Laws. This is the prerequisite
to
the United States being able to accomplish the kinds of
developmental miracles that China has demonstrated over the
last
15-20 years.

Emphatically, that begins with the restoration of
Glass-Steagall. The news out of Italy with the
nationalization
of Monte dei Paschi Bank just emphasizes evermore crucially
how
fragile the entire trans-Atlantic system is right now. We are
by
no means in the clear, despite the fraudulent claims that have
been coming out of the Federal Reserve over the last few days.
We are definitely still on the cusp of what could be a far
greater crash than what we experienced in 2008. As Helga
mentioned in those remarks, a lot of this is coming from the
build-up in the corporate debt bubble and in other means. You
still have the life expectancy crisis across the United
States;
you've got the opiate addiction crisis across the United
States.

We have some new developments in terms of the statistics in
that
regard that have just come in today. But this is appalling,
and
it could not be more urgent that this initiative be taken.
We do know that there was a press availability at 1pm this

afternoon in the break between the two panels at this conference in New York City. Diane Sare was representing the LaRouche movement; and as we have been told, there were some pretty significant press involvement. So, we will look forward to seeing some coverage of this conference that happened up in New York; and we'll have a much fuller report for you after that concludes.

Let me just finish the broadcast here today by paraphrasing for you some remarks that Helga LaRouche had just about 30 minutes ago when we spoke with her, after she had the chance to view the proceedings of that conference and also to review some of the outcomes of the G-20 that have been occurring over the course of the daytime hours today. She said look, there are very clearly positive developments that are occurring. We could list them, but as we've seen just today, some of these developments are very positive for the future stability [among] these three great countries – China, Russia, and India; but also in terms of the relationship for building the future. But, she said, people should be no means become complacent or satisfied. Things are very clearly moving in our direction, the direction of the ideas of a New Paradigm; but we need much bigger breakthroughs in every respect on the road towards that New Paradigm. Nothing has been consolidated. Clearly the world is inclined in that direction, and you could read into the relationship between Germany and China, saying these countries are now beginning to realize

what

is the dominant dynamic on this planet. But, we are by no means

there yet; we have not reached the goal. There is still a long

ways to go until that new reality is safely and securely consolidated. In the meantime, we have a lot of work to do; especially as we begin to realize the magnitude of the impact that the ideas of the LaRouche movement have had on world history. We also have to become very sober and clear-eyed about

what this means our responsibilities are at this moment. They are on a far greater scale than we have ever had, as we reflect

on the magnitude of the opportunities that these recent developments pose to us as a movement, and to humanity. She said

this – again – is no time for complacency; everything can fall into place. Or, everything could fall apart.

So, I think that's a very active picture of a very rapidly changing world situation, as we have it right now. These simultaneous summits – the G-20 in Germany and the conference that's happening in New York – I think are very important crossroads; a very important conjunctural turning point in terms

of the opportunity for consolidating this vision of a new relation between the great powers on this planet. We have yet to, I think, have the full report of what has come out of both of

these two summits. So, on that note, I would like to encourage

you to please stay tuned to the LaRouche PAC website, because we

will definitely have an analysis and a full reading on what has

come out of the events as they've proceeded today. I can let you

know that as we look forward to next week, the Monday update on this website, our regular Monday afternoon Policy Committee show, will feature an interview with Bill Jones, who is the *EIR* Washington bureau chief and has accompanied Helga Zepp-LaRouche on many of her trips to China over the recent few months and years. So, we've invited Bill Jones to come into the studio to give his exclusive view and perspective on what the outcome of these events over this weekend will have been as we reach the beginning of next week. So, we encourage you to tune in again for our show here next Monday, and in the meantime, stay tuned to larouchepac.com and we'll be sending out updates as we get them. Thank you for watching here today, and please stay tuned.

Europæisk Investeringsbank forpligter sig til samarbejde med Asiatisk Infrastruktur Investeringsbank om projekter

Lørdag, 1. juli, 2017 – Werner Hoyer, præsident for Europæisk Investeringsbank (EIB), den Europæiske Unions bank, har annonceret et tæt samarbejde med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) om projekter i forbindelse med den Nye Silkevej. Hoyer talte i Beijing, hvortil han ankom den 27. juni for forhandlinger med AIIB og kinesiske regeringsfolk.

Under en pressekonference sagde Hoyer: »Jeg mener, at den Nye Silkevej, præsenteret af Kina, fremmer forbundethed i diverse former. For EU og resten af verden er dette en løsning på globalisering. Dette initiativ vil ændre den måde, verden samarbejder på. Det er grunden til, at vi vil deltage lidenskabeligt i det.«

Foto: Werner Hoyer, præsident for EIB. Foto fra 2015.

Bælte & Vej-feberen når Spanien: En bro til Afrika og Latinamerika

23. juni, 2017 – Den 12. juni meddelte den kinesiske skibstransport- og havnegigant COSCO, at de stod for at købe en majoritetspost på 51 % i Noatum Ports, et spansk selskab, der i øjeblikket driver Valencias havn (den største havn i Middelhavet), dybvandshavnen i Bilbao på Spaniens nordkyst og et halvt dusin øvrige havnefaciliteter i landet. Handlen til €203 million har mange lighedspunkter med COSCO's tidligere handel til €360 million, der involverede den græske havn i Piræus, derved, at de omfatter førsterangs-omdrejningspunkter for Bæltet og den Maritime Silkevej.

Meddelelsen kom mindre end en måned efter Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, hvor den spanske premierminister Mariano Rajoy deltog blandt de 29 statsoverhoveder og 1500 delegerede fra regeringer, erhvervsliv og tænketanke. Ifølge Pedro Nuevo, en spanier, der er leder af Kina-Europa Internationale Erhvervsskole i

Shanghai, »fik Rajoy på BRF-topmødet at vide, at det [Bælte & Vej] ikke slutter i Spanien, men går videre til Latinamerika. Det betyder, at kinesiske selskaber skal flytte ud, og yderligere, at Spanien er en bro til Latinamerika og Afrika. Det bør ikke anses for at være et logistisk projekt, men snarere et begrebsmæssigt projekt ... Man må forstå, at Vejen går ud over infrastruktur«.

Spaniens økonomi- og handelsattaché i Kina, Javier Serra Guevara, understregede sidste år en lignende pointe: Spanien bør ikke se sig selv som blot den vestlige endestation for Bælte & Vej, »men bør foreslå sig selv som et omdrejningspunkt for at forbinde denne korridor med Nordafrika og Latinamerika«.

Dette fokus på Spaniens bredere rolle i BRI er en parallel til det, som *EIR* foreslog i 2012 i sin Specialrapport, »**Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent**«, der omfatter et kapitel om »Spanien: Verdenslandbroens Bro til afrikansk udvikling«.

Foto: Fra havnen i Valencia, Spanien.

Tyskland: 'Mittelstand' - ledere roser Li Keqiangs tale på Kina-Tyskland Forum

4. juni, 2017 – Kinas Bælte & Vej Initiativ (BVI) er måske ikke blot i færd med at omringe det skeptiske Tyskland med europæiske lande, der samarbejder med BVI, men er også i færd med at bane en indfaldsvej til Tyskland gennem *Mittelstand*, den berømte, tyske teknologiske motor bestående af små og

mellemstore virksomheder (SMV'er).

Den kinesiske PM Li Keqiang lovede at promovere samarbejde mellem Kinas og Tysklands SMV'er, under en tale den 1. juni i Berlin, på Kina-Tyskland Forum: »At sammen skabe innovation«. Li lovede også at styrke beskyttelsen af intellektuel ejendomsret (IER) – immaterialret. »Under processen med samarbejde om innovation beskytter Kina strengt foretagenders IER og kræver ikke obligatorisk teknologioverførsel«, sagde Li.

Li sagde, at Tyskland har henved 1.300 selskaber, der er »skjulte mestre«, og at Kina har hundredetusindevis af højteknologiske SMV'er, og at »Kina er rede til at arbejde sammen med Tyskland om at etablere en regeringsmekanisme for samarbejde mellem SMV'er og promovering af netværk og grupper af innovationssamarbejde«, lyder det i en rapport fra *Xinhua*.

Xinhua rapporterede, »Tysk innovationselite priser kinesisk PM's tale«. Li opfordrede til, at de to lande optrapper deres bestræbelser for samvirke mellem deres udviklingsstrategier, nemlig, Kinas innovationsdrevne udviklingsstrategi, »Fremstillet i Kina 2025« og »Internet plus«, og så Tysklands »Industri 4.0« og High-Tech-Strategi, og også optrapper deres lancering af pilotprojekter.

Præsidenten for Tysklands Nationale Akademi for Videnskab og Ingeniørarbejde, Dieter Spath, sagde til *Xinhua*, at de to landes producenter hidtil havde ligget i konkurrence; nu håber han, at de vil samarbejde og opgradere den industrielle kæde. Dette er Kinas plan.

Direktøren for EH Doducta, Manfred Jagiella, kaldte Lis bemærkninger om immaterialret (IER) for »imponerende« og »en hjørnesteen for bilateralt samarbejde«. Dette blev sekunderet af Stefan Magerstedt, chef for innovation ved firmaet KHS. Heiner Lang fra Bosch Rexroth AG sagde, Lis tale opmuntrede til at fortsætte med at gøre investeringer i Kina.

Wang Zi, adm. dir. for Berlinafdelingen af Kinas innovations-inkubator Techcode, blev opmuntret af den kinesiske regerings løfte om at tilskrive innovative SMV'er stor betydning. Gong Xin, direktør for internationalt salg ved Tysklands FemtoFiberTec GmbH, sagde, han mener, at samarbejdet – nu mellem store firmaer – vil udvides til græsrodsforetagender i de to lande.

Foto: Den kinesiske PM Li Keqiang og den tyske kansler Angela Merkel forlader sammen det Tysk-Kinesiske Forum, 'Innovation Gemeinsam Gestalten' i Berlin, torsdag (1. juni).

Ungarns Orban: Vi er vidne til fremvæksten af en ny verdensorden

3. juni, 2017 – Den ungarske premierminister Viktor Orban distancerer sig selv og sit land fra EU's almindelige skepsis mod Kina og minder om, at Ungarn var det første, europæiske land, der forpligtede sig engagerende til den Nye Silkevej og allerede i 2015 underskrev en samarbejdsstraktat med Kina. Med en vurdering af Bælte og Vej Forum for Internationalt Samarbejde sagde Orban, at deltagerne i dette forum der var vidne til fremkomsten af en ny verdensorden. »Den gamle model for globalisering nærmer sig sin afslutning, og Øst er blevet ligeværdig med Vest, og en enorm del af verden har fået nok af at blive belært af de vestlige industrinationer om menneskerettigheder og regler for markedsøkonomi.«

Foto: Ungarns premierminister Viktor Orban (højre) her sammen med Ruslands præsident Putin, februar, 2016.

'VERDEN SER MEGET ANDERLEDES UD FRA KINA'

Af Helga Zepp-LaRouche.

»Tænk ud over kassen!«

Torsdag, 1. juni, 2017 – Under en telefonkonference med medarbejdere diskuterer Helga Zepp-LaRouche, stifter af det internationale Schiller Institut, sin seneste rejse til Kina, hvor hun var inviteret til at deltage i det historiske Bælt & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017. Zepp-LaRouche fortæller, hvor dramatisk anderledes, verden ser på Trumps præsidentskab, i modsætning til de hysteriske, vestlige mainstream-medier. »Tænk ud over kassen; resten af verden er allerede trådt frem og går fremad.«

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne sikre mig, at I får et førstehåndsindtryk af min rejse fra mig, for jeg mener, den absolut værste fejltagelse, vi kunne begå, ville være at respondere til den absolut utrolige psykologiske krigsførelse, der kommer fra de amerikanske mainstream-medier og de neoliberale medier i Europa, såsom *Spiegel Online*, med dets chefredaktør-indlæg, som *virkelig* var helt ved siden af alting! Det står helt klart, at folk, der primært baserer sig på disse medier, har en komplet, 100 % 's forkert idé om, hvad kendsgerninger er i det, der foregår. Det bør vi virkelig få ud af hovedet og ikke forsøge at svømme inden i fiskeglasbowlen med et kunstigt skabt miljø. For ud fra mit synspunkt, så ser verden meget anderledes ud.

For det første, som jeg allerede har sagt, og nu gentager: Med Bælt & Vej Forum har verden på dramatisk vis konsolideret

begyndelsen af en ny æra, og jeg tror slet ikke på, at dette vil forsvinde, med mindre Tredje Verdenskrig skulle indtræffe; for størstedelen af verden bevæger sig på en fuldstændig frigjort måde. Først og fremmest var dette den konference på det højeste niveau, jeg nogensinde har deltaget i. Der var 28 statsoverhoveder, der talte efter tur, og Xi Jinpings tale var selvfølgelig fuldstændig fremragende, og I bør absolut lytte til den, hvis I har tid, for det var en meget, meget konfuciansk tale, der på en meget klar måde satte tonen for denne todages konference. Så lyt til den, når I har tid.

[https://www.youtube.com/watch?v=mx_mE951GzI]

(Engelsk udskrift af talen her: http://news.xinhuanet.com/english/2017-05/14/c_136282982.htm)

Måden at forstå, hvad det er, der finder sted, er virkelig at tænke på, hvad denne organisation, og Lyn[don LaRouche] i særdeleshed, har gjort i de seneste næsten 50 år. Første gang, da Lyn i 1971 erkendte betydningen af nedtagningen af Bretton Woods-systemet, og dernæst alle de mange, mange ting, vi har gjort i de seneste mere end 40 år; da Lyn kom hjem fra det irakiske Ba'ath Partis jubilæum i 1975, og han foreslog den Internationale Udviklingsbank (IUB)[i], der skulle formidle en ny, økonomisk verdensorden; den kendsgerning, at vi, i et helt år, førte kampagne for denne IUB-idé, som dernæst blev en del af Den Alliancefri Bevægelses Colombo-resolution i Sri Lanka i 1976; dernæst, da vi i slutningen af '70'erne arbejdede sammen med Indira Gandhi om en udviklingsplan over 40 år for Indien.[ii] Allerede i '76' udgav vi en hel bog om Afrikas industrialisering.[iii] Vi arbejdede sammen med den mexicanske præsident, José López Portillo om »Operation Juárez«.[iv] Vi udgav en 50-års Basal Udviklingsplan for Stillehavsområdet.[v] Lyn havde allerede i '75' foreslået Oasis-planen.[vi] Og så, selvfølgelig, da [Berlin]Muren faldt, og Sovjetunionen gik i opløsning, foreslog vi den Produktive Trekant[vii] og den Eurasiske Landbro.[viii]

Alle disse forslag!^[ix] Tænk blot på de mange, mange aktiviteter, vi lavede, konferencer på alle fem kontinenter, alt dette var på idé-planet, på program-planet – men først efter, at Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i 2013, og med de åndeløse udviklinger i de fire år, der er gået, med Ét Bælt, én Vej (OBOR), er disse ideer nu ved at blive til virkelighed! Lampens ånd er sluppet ud!

Når vi nu ser diskussionen om den Bi-oceaniske Jernbane [Sydamerika] og tunneller og broer, der skal forbinde Atlanterhavet og Stillehavet omkring Sydamerika, og vi ser alle disse jernbanestrækninger, der nu åbnes i Afrika – dette er uden fortilfælde! Det var ikke IMF (Den internationale Valutafond) eller Verdensbanken, der gjorde det! De undertrykkede det med deres 'betingelsespolitik'. Men, med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Nye Udviklingsbank ('BRICS-banken'), den Nye Silkevejsfond, den Maritime Silkevejsfond, de direkte investeringer fra Kinas Exim Bank, Kinas statsbank, skrider alle disse projekter nu fremad, og de har fuldstændig ændret alle de deltagende landes holdning og selvtillid.

Måden, hvorpå man i Kina ser på præsident Trump, er absolut anderledes end det, medierne forsøger at sige. Kineserne er meget positive mht. Trump, på samme måde, som man i Rusland mener, at Trump er en person, man absolut kan have et anstændigt forhold til, og dét er virkeligheden.

Glem medierne! Glem disse presse-horer, der faktisk ikke er andet end Det britiske Imperiums prostituerede. Lad være at lytte til, hvad de siger, og giv heller ikke de mennesker, I taler med, lov til det.

Da Trump lovede \$1 billion i infrastrukturinvesteringer, gjorde han det rette, og vi fremlagde det rette program, da vi sagde, at USA må tilslutte sig Silkevejen, og dét, og intet andet, bør være vores fokus. Alt andet bør være et underordnet aspekt af dette. Dette er, hvad der er strategisk vigtigt, og

det faktum, at chefen for China Investment Corp. Ding Xuedong sagde, det er ikke \$1 billion, men \$8 billion, som USA har brug for, rammer absolut plet; og I ved det selv fra den forfatning, som vejene og infrastrukturen i hele USA befinder sig i.

Så det faktum, at samme organisation nu har åbnet et kontor i New York, hvor de rådgiver kinesiske investorer om, hvordan de skal investere i USA, og vice versa, hvordan amerikanske investorer kan investere i Kina; det faktum, at kineserne er inviteret til at deltage i denne infrastruktur-konference i juni; alt dette går absolut i den rigtige retning.

Det, der fandt sted i Bælt & Vej Forum og de mange møder, jeg havde bagefter – jeg tilbragte trods alt to fulde uger i Beijing, i Nanjing, i Shanghai – mange af disse ting rapporterer jeg ikke om, for det er blot ting, der er i gang, men det er det faktum, at, i de mange interviews, de mange citater og det generelle synspunkt – I kan spørge Kasia og Stefan Tolksdorf, eller Bill Jones, for den sags skyld – vi blev behandlet med den største respekt. Jeg mener, folk er fuldt ud bevidste om Lys betydning som en teoretiker inden for fysisk økonomi; hans ideer er højt respekterede, og folk behandlede os, som vi burde blive behandlet, nemlig som mennesker, der har helliget hele deres liv til menneskehedens almene vel. Dette står i absolut stærk kontrast til den dårlige behandling, vi normalt får fra de neoliberale i det transatlantiske område.

Man bør forstå, hvad disse angreb på Trump går ud på, hvad de skal gøre; det er for – det er så vanskeligt for ham at fokusere på det positive aspekt, og dem er der en hel del af, inklusive hans arbejdsrelation med Rusland og Kina, som rent strategisk er det vigtigste; så han grundlæggende set i stedet må forsvare sig, og alle mener, de må bruge al deres tid på at forsvare sig. Tænk blot tilbage, for de af jer, der var her dengang, hvordan vores liv som organisation ændrede sig efter angrebet i 1986. Frem til dette tidspunkt var vi alle

positive, vi vandt primærvalg i Illinois, vi overvejede at skabe tre, private universiteter, for vi havde et netværk af henved 100 professorer, der ønskede at gennemføre Lyncs ideer i form af et pensum i universiteter.

Og efter angrebet i 1986[x], udført af det samme apparat, der nu går efter Trump, måtte vi bruge alle disse penge på advokater, og vi måtte forsvare os, og det ændrede fuldstændig organisationens liv, og det er, hvad de nu forsøger at gøre imod Trump!

Så lad være med at falde for det. Den idé, at vi er ved at tabe, er *helt* forkert! Menneskeheden er på vej fremad, og vi må få den amerikanske befolkning til at skabe den form for grobund, så gennemførelsen af infrastrukturprogrammet som første skridt kommer på dagsordenen, og på alles tanker, og intet andet.

Jeg ville blot sige dette, for ud fra indledende diskussioner, jeg havde i dag, fik jeg indtryk af, at folk ligger for meget under for det, og selv om Europa stadig er i EU-kommissionens greb, jeg mener, hvis Merkel ønsker at være leder af det frie Vesten – glem det. Macron har netop haft et meget fremragende møde med Putin, der satte betingelser for en hjertelig relation med Rusland! Dette er ikke, hvad Merkel og Obama havde lagt op til, da Obama talte på den protestantiske kirkes kirkedag, men Merkel er temmelig isoleret.

Se jer omkring i Europa: Macron sendte Raffarin, den tidligere premierminister, til Bælt & Vej Forum, og som holdt en fremragende tale om, hvorfor Kina og Frankrig må samarbejde. Gentiloni fra Italien sagde, at Kina og Italien vil samarbejde om Afrikas udvikling. Alle østeuropæerne; Tsipras [Grækenland], Serbien, Ungarn, Tjekkiets Zeman, Orban [Ungarn] – alle disse personer var absolut entusiastiske over Bælt & Vej-initiativet. Og nu, selv Tyskland; det viser, at tysk industri faktisk er ved at fatte det, at det er i deres interesse at samarbejde om joint ventures i tredjelande,

sammen med Kina. Så jeg tror, selv Tyskland vil skifte mening.

Det er min faste overbevisning, at, ved dette års afslutning, vil det hele se helt anderledes ud, for perspektivet for udvikling er så smittende, at jeg tror, at alle Det britiske Imperiums bestræbelser på at smide en svensknøgle [i maskineriet], ikke vil virke!

Så sats på vinderperspektivet, sats på det bedste perspektiv, tænk strategisk: Og indse, at det, der finder sted, i mange, mange udviklingsprojekter i hele verden, i realiteten er det, som denne organisation har kæmpet for i næsten et halvt århundrede. Det ville jeg blot fortælle jer, for det værste, vi kunne gøre, er at se på det inde fra USA, inde fra kassen, når hele verden på afgørende vis er trådt ud af kassen, med Bælt & Vej Forum, der ikke lader sig standse af noget som helst. Og det er mit synspunkt, som jeg ønskede at videreformidle.

(Herefter følger Spørgsmål og Svar, i uddrag, med den efterfølgende diskussion på engelsk)

Diane Sare: Jeg ved, du skal skåne din stemme, men vil du have en diskussion?

Zepp-LaRouche: Hvis folk har uafklarede spørgsmål, hold jer ikke tilbage.

Spørgsmål: Hej, Helga, her er Mindy. Dette er ganske klart og det er godt at høre det fra dig, på en måde, for vi ser på, hvad vi gjorde på Beijing-topmødet, kineserne her kender CIC, og dernæst det forestående juni-topmøde og G20-topmødet i juli, hvor Putin og Xi og Trump vil være til stede; og vores rolle, og Lys og din rolle har været – vi har opnået meget, og nu skal vi bare gå fremad for virkelig at bringe USA ind i et optimistisk syn og knuse denne fjende og satse på det, på meget kort tid.

Zepp-LaRouche: Præcis. jeg mener, potentialet absolut er til

stede, diskussionerne mellem Xi Jinping og Trump er meget gode; udnævnelsen af den nye ambassadør [til Kina] Branstad udgør nu en yderligere kanal. Der er den igangværende kommission, der blev oprettet på Mar-a-Lago, med fokus på økonomien, og vi bør forstærke dette. Jeg mener, det er vigtigt, at vi får hele landet ind i en fornemmelse af en kampagnemobilisering, for vi vil ikke overlade denne kamp til de britiske agenter, der forsøger at ødelægge denne chance for at få USA ind sammen med denne udvikling.

Det fordrer virkelig, at vores organisation er fuldstændig klarhjernet og simpelt hen viser folk vejen. Og vejen er, at USA går med i Silkevejen. Vi må få veje bygget, ved I nok. Vi må få havne og nye byer. USA befinder sig i en forfalden tilstand, det ved I alle, og kineserne har absolut indikeret, at de har til hensigt og er villige til at investere. Tag blot det faktum, at Detroit's Symfoniorkester nu turnerer i Kina, jeg tror, det er i fem byer, de giver koncert – Detroit, af alle steder! Så den rette hensigt er der, og vi bør blot forstærke den.

Giv ikke folk lov at være pessimistiske i blot ét enkelt sekund! Fortæl dem, at pessimisme er en sygdom. Det bør ikke tolereres.

Foto: Helga Zepp-LaRouche sammen med værten og den anden gæst på Tv-showet Dialog med Yang Rui under sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017.

Q: It's Margaret Scialdone, I have a question about – right after the Beijing conference we had initiated a petition that went along with a marvelous little video by Jason, and the petition was called "Suck It Up and Move On" – a petition to Congress. I found it very refreshing. I thought it had the right kind of bite to it. So I think it sort of dwindled, it hasn't been pushed or anything like that; but I'm wondering if we

should

have a renewed initiative to really use this attitude to mobilize

people. Or, if you think that we ought to come out with a new wording, or new title or something like that?

ZEPP-LAROUCHE: I have not seen the video, or if it's the one I saw, my memory is overshadowed by many, many impressions,

so – maybe it would be good to make a short new one, because I

think this video was made before the Belt and Road conference?

Am I correct?

Q: It was done, I think two days after it.

ZEPP-LAROUCHE: If it kept to what I just expressed before, then we should use it, and if not, it should probably be updated.

But if you say it's already in there, then use it, and maybe make

another one in the next days, but go with it now.

SARE: I think it definitely could be updated. This dynamic is completely new, and it is foreign to Americans, the sense that

you're conveying. I think that Americans would have a very hard

time imagining anyplace where Trump is viewed with respect and optimism. And if there's billions of people in China, Russia, and otherwise, who think that, Americans don't know it.

ZEPP-LAROUCHE: What people say is that they're very, very happy that it's not Obama or Hillary, because they knew perfectly

where this would have led to. So people – and the fact that Xi

Jinping and Trump got along well is really important. It's not

only important for Trump to say to his supporters in Harrisburg,

that Xi is "great guy" and he gets along well with him, it's

also

the other way around. When Xi Jinping gets along well with Trump, then this is very important for all the Chinese.

Q: Hi, this is Susan Director. I think that what you're saying today, Helga, could be made into a very powerful audio to

post on the website, today. Because, the intensity of your presentation is the kind of thing that will lift people up and pull them into action.

ZEPP-LAROUICHE: Then put it on! Tiramisu! Tiramisu! Pull me up!

Q: This is Evelyn in Houston, and it struck me, when Robert Mueller was appointed as a Special Prosecutor, who also headed the Get LaRouche task force, that the best flank on the attack on

Trump and also on the economic question, would be for us to call

again for the exoneration of Lyn. Because it was the same network, that attacked him, and for the same reasons, because they

don't want Trump to go with Lyn's policies.

ZEPP-LAROUICHE: Yes, I agree. That is one of the moral stains on the history of the United States, and it absolutely should be done. I fully agree. Remember that Ramsey Clark said

that Lyn's case was the worst violation of justice in U.S.

history. I think people can find the exact formulation of what

he said and use it. And I think it's very useful, because it {is} the same network.

But while we should say it, I still think we should focus on the positive thing, because it is the same network, and we should

do it, but more importantly, or not more importantly, but the angle with which to go about it is to say, the world has moved

in

a completely different direction, and what the mainstream media

are doing is sort of the last battles of a war which they have been lost already by them. Maybe you could find some appropriate battle from the Civil War – aren't there some battles where the British were still making some noises but they

were defeated, I mean, the Confederates –

SARE: In the War of 1812, they had surrendered but people were still fighting in different places long after, not knowing somehow.

ZEPP-LAROUCHE: Yeah, why don't you use that as an image?

SARE: That's a nice image!

If there's nothing else, I think this is excellent. I think we can put this to good use. We should get this up on the website, and then we'll have a lot to talk about on Sunday, after our success.

ZEPP-LAROUCHE: OK, very good!

[i]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1998/eirv25n32-19980814/eirv25n32-19980814_020-1975_larouche_calls_for_intl_dev.pdf

[ii] <http://wlym.com/archive/fusion/fusion/19800505-fusion.pdf>

[iii] <http://wlym.com/archive/fusion/book/1980IndustrializeAfrica.pdf>

[iv] <http://archive.larouchepac.com/node/31620> og
http://larouchepub.com/eiw/public/1986/eirv13n35-19860905/eirv13n35-19860905_018-ibero_americas_strategy_to_defea-lar.pdf

[v]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1983/eirv10n35-19830913/eirv10n35-19830913_018-a_50_year_development_policy_for_lar.pdf

[vi]

<http://www.schillerinstitute.org/economy/maps/maps.html#Oasisplan>

[vii]

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1990/eirv17n31-19900803/eirv17n31-19900803_031-the_economic_geography_of_europe.pdf og

<http://www.schillerinstitute.org/economy/maps/maps.html#Triangle>

[viii] <http://archive.larouchepac.com/node/14728>

[ix] En omfattende online oversigt, 'LaRouche's 40-Year Record'; A New International Economic Order, kan studeres her:

<https://larouchepac.com/new-economic-order>

[x] Helga henviser her til de falske anklager om bedrageri imod Lyndon LaRouche, som var politisk motiverede. LaRouche blev idømt 15 års fængsel, men løsladt i 1994. Tretten af hans medarbejdere blev ligeledes idømt fængselsstraffe på falske anklager.

Den omgrupperede orientering

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Verden ser meget anderledes ud, når den anskues fra Kina, end den gør fra USA eller Europa, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar, da hun vendte hjem fra sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, der fandt sted 14.-15. maj. Kina befinder sig i en udvikling,

der foregår i et forbløffende tempo, og deler nu denne succesfulde model med hele planeten, gennem Bælt & Vej-initiativet. Som en opstigende kraft i hele planetens økonomiske og kulturelle udvikling har Kina et optimistisk og forhåbningsfuldt syn – og ikke den pessimisme og fortvivlelse, der har hersket i det meste af Europa og USA, siden mordet på John F. Kennedy.

Der foregår nu en global omgruppering, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med fornuftige regeringer, der bringer deres nationer om bord i Bælt & Vej-initiativet. Kun de dumdristige vil blive stående udenfor og 'kigge ind' sådan, som Angela Merkel nu gør med Tyskland.

Præsident Donald Trump må nu handle hurtigt for at sikre, at USA bliver en del af denne omgrupperede orientering. Han valgte klogt at sende en personlig toprådgiver, Matt Pottinger, som sin repræsentant til Bælt & Vej Forum. Nu må han forhandle Amerikas fulde deltagelse i alle aspekter af dette Nye Paradigme, inklusive investering af milliarder af dollars i genopbygningen af Amerikas totalt ødelagte infrastruktur. Trump må handle hurtigt for at skabe reel, fysisk-økonomisk forandring – det er, hvad de millioner, der stemte på ham, venter på. Han må handle hurtigt, for at genindsætte FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933 for at skabe den nødvendige bank- og kreditramme for en sådan massiv indsats for genopbygning – dét er mandatet, han fik ved præsidentvalget i 2016. Den idémæssige køreplan for, hvordan disse politikker skal implementeres i USA, har Lyndon LaRouche gentagende leveret – senest i sine **Fire Love (til USA's – og verdens – omgående redning)**.

Præsident Trump bør ikke tillade, at han presses eller distraheres bort fra denne hastedagsorden, af disse tendentiøse og grundløse anklager, der slynges ud mod hans regering, den ene efter den anden. Det er netop *formålet* med disse, af briterne påbudte operationer, at de skal forhindre præsident Trump i at vedtage de nationale, og internationale,

politikker, som Det britiske Imperium i den grad frygter. At fordømme og afsløre disse løgne er selvfølgelig nyttigt, og endda nødvendigt. Men, denne eneste måde, hvorpå disse beskidte operationer på afgørende vis kan begraves, er at gøre præcis dét, som briterne er mest bange for; og begynde at bygge infrastrukturen og andre store projekter, *nu*.

En mere passende hyldest til John F. Kennedy i hundredeåret for hans fødsel, end netop atter at hellige vor nation disse politikker, eksisterer ikke.

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.

Helga Zepp-LaRouche taler for forum i Kinas største forlag

24. maj, 2017 – I en tale for et publikum på mellem 100 og 200 mennesker i forlaget Phoenix Press Publishing Groups hovedkvarter i Nanjing, Kina, gav Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, en tilbagemelding om sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing.

»Bælt & Vej har indsprøjtet optimisme i mange lande«, sagde Zepp-LaRouche, »og dette momentum kan ikke standses«, men at bringe det til at bære den fulde frugt »bliver ikke let«. Umiddelbart efter topmødet, fortsatte hun, optrappedes angrebene mod Bælt & Vej, kombineret med angreb mod præsident Trump, der havde sendt en delegation på højt niveau til BV-topmødet. »Angrebene var baseret på de absurde anklager om aftalt spil med Rusland i valget«, sagde hun.

»Efter den Kolde Krig, ønskede briterne og deres amerikanske

allierede at skabe en unipolær verden«, sagde hun. »Og i deres bestræbelser herpå, har de ødelagt Mellemøsten og efterladt det i ruiner.« Dette fremskyndede flygtningekrisen, den generelle reaktion imod »globalisering« og fremvæksten af højrefløjsbevægelser. »Bælt & Vej«, sagde hun, »vil virkeliggøre skabelsen af Verdenslandbroen, som vil forbinde alle kontinenter. Dette er noget, vi har kæmpet for i over 40 år«, sagde hun.

Dernæst beskrev hun den kamp, som hun og hendes mand, Lyndon H. LaRouche, jr., har ført for at bygge en ny, økonomisk verdensorden: LaRouches forslag om en International Udviklingsbank, kampen for den afrikanske udviklingsplan og det latinamerikanske initiativ med samme formål, med samarbejdet med den mexicanske præsident, José López Portillo [1976-82], samt de hundredevis af seminarer på fem kontinenter, som Schiller Instituttet har afholdt, med krav om en Bælt & Vej-udvikling.

»Transformeringen af Bælt & Vej til at blive til en Verdenslandbro vil for første gang rent politisk virkeliggøre en reel fremtid for alle mennesker, der lever på denne planet, og vil etablere former for regeringsførelse for verden.« Men, for fuldt ud at realisere dette, sagde hun, »må man også studere min mands ideer med hensyn til spørgsmålet om økonomi«.

Fr. Zepp-LaRouche gennemgik dernæst de altafgørende kulturelle aspekter af Bælt & Vej og behovet for, at alle de forskellige kulturer bringer alle deres bedste præstationer frem, med det formål at bruge disse til at skabe en dialog mellem kulturer blandt nationerne i Bælt & Vej. Dernæst gennemgik hun betydningen af Friedrich Schiller i tysk og vestlig kultur, og betydningen af Konfucius i kinesisk kultur, idet hun foretog en konkret sammenligning mellem Schillers og Konfucius' værker, hvor hun viste den nære lighed i disse to, store tænkere ideer, der var skilt af næsten 2000 år.

Efter fr. Zepp-LaRouche havde Bill Jones, chef for *EIR's* Washington-kontor, en fremlæggelse, hvor han viste en power point-præsentation, der beskrev LaRouche-organisationens kamp fra tidspunktet for Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet. Han beskrev Romklubbens angreb i 1970'erne og udgivelsen af bogen »Grænser for vækst«, der havde til hensigt at transformere en fremskridtskultur til en dødskultur, med den internationale indsats for Økonomisk Nulvækst og Befolknings-nulvækst. Han skitserede Lyndon LaRouches og LaRouche-organisationens reaktion på Nulvækst-bevægelsen, LaRouches krav om den Internationale Udviklingsbank (IUB) og det efterfølgende krav om IUB og en Ny, økonomisk Verdensorden ved den Alliancefri Bevægelses Colombo-møde i 1976, og gennem Guyanas udenrigsminister, Fred Willis, i FN's Generalforsamling.

Jones beskrev den kamp, som LaRouche førte for at bringe præsident Ronald Reagan, der havde vedtaget LaRouches idé om Strategic Defense Initiative, SDI (Det strategiske Forsvarsinitiativ) som et fredsforslag sammen med Sovjetunionen, ind i en arbejdsrelation med de progressive ledere i udviklingssektoren, såsom den mexicanske præsident López Portillo og den indiske premierminister Indira Gandhi. Disse bestræbelser førte dernæst til en reaktion fra vicepræsident George H.W. Bush, der intrigerede for at få LaRouche og flere af hans medarbejdere fængslet på falske anklager. Valget af præsident Bill Clinton bragte LaRouche ud af fængsel og tilbage i en rådgivende rolle, med præsident Clintons forsøg, om end mislykket, på at gå i retning af en ny finansarkitektur. Skabelsen af Bælt & Vej-initiativet (BVI) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) repræsenterer således den type strukturer, som LaRouche og hans bevægelse har forsøgt at frembringe i over fire årtier, forklarede Jones.

Dernæst fulgte professor Bao Shixiu, professor i militærvidenskab, der skitserede Bælt & Vejs strategiske

betydning for Kina og viste, hvordan det vil gøre det muligt for landet at overvinde de traditionelle vanskeligheder, det har haft med andre lande, inklusive Indien og Japan. Professor Bao understregede LaRouche-parrets skelsættende rolle med at bringe dette initiativ frem i forreste front, og Lyndon og Helga LaRouches fortsatte kamp for at overvinde modstanden mod det, fra finanseliten i London og New York. Professor Bao fremlagde også både Bælt & Vejs økonomiske og strategiske implikationer for Kina, som ville være med til at sikre et harmonisk klima i området og i verden, der igen ville gøre det muligt for Kina og alle andre lande at fortsat udvikle sig.

Tilhørerne viste stor interesse, især for Helga Zepp-LaRouches forslag om en dialog mellem kulturer og en større grad af interesse i Friedrich Schillers værker blandt personalet i Phoenix-forlaget, af hvilke nogle syntes at have fået et ret stort kendskab til den tyske kulturs værker.

Foto: Som præsident for Schiller Instituttet var Helga Zepp-LaRouche inviteret til at deltage i det netop afsluttede Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, hvor hun deltog i rundbordsdiskussioner mellem tænketanke. Her ses hun som tilhører under forummet.

Bælt & Vej sætter dagsordenen i verden

23. maj, 2017 – Efterklange fra Bælt & Vej Internationale Forum for Samarbejde, der fandt sted i Beijing den 14.-15. maj, mærkes fortsat i alle hjørner af globen, med 'ordet', der kommer ud, om, at der findes et alternativ til geopolitik og økonomisk kollaps, og som allerede er i gang, og hvor alle

inviteres til at deltage.

Hongkongs *South China Morning Post* pegede i sin lederartikel i dag på Bælt & Vej som »en måde, hvorpå Kina og Japan kan udbedre deres bånd«. Dette er en måde, hvorpå den nødvendige tillid kan opbygges for at etablere «en vedvarende forbedring» i de kinesisk-japanske relationer, der ellers hænger fast i »uløste historiske spørgsmål«, som yderligere kompliceres af Japans »tilnærmelse« til Taiwan.

»Afsløringen af et personligt, forsonligt brev fra den japanske premierminister Shinzo Abe til præsident Xi Jinping, der blev overleveret på vegne af Abe efter det nylige Bælt & Vej Forum i Beijing, er derfor en udvikling, vi hilser velkommen«, skrev *SCMP*. Abes brev siges at have foreslået, at der bør arrangeres gensidige statsbesøg mellem de to ledere. *SCMP* indikerede, at, alt imens japanske forretningsfolks entusiasme for Bælt & Vej er en faktor, så kan Abes brev også være blevet afstedkommet af forbedringen i de amerikansk-kinesiske relationer, som det indikeredes af (senior-nationale sikkerhedsrådgiver til præsident Trump i asiatiske anliggender) Matthew Pottingers deltagelse i forummet og skabelsen af en amerikansk Bælt & Vej arbejdsgruppe på regeringsniveau.

»Bælt & Vej-planen kunne blive et udgangspunkt for Kina og Japan for den fortsatte normalisering af deres relationer ... Hvis den kan blive medvirkende til at bane vejen for forhandlinger mellem Japan og Kina, ville det være en bonus for området«, konkluderer *SCMP*.

Det er også i Europas interesse at deltage. I sin seneste artikel i *Forbes*-magasinet, lovpriste den entusiastiske tilhænger af den Nye Silkevej, Wade Shepard, der har rejst langs Bælt & Vej i to år som forberedelse til en bog om projektet, Bælt & Vej-initiativet for »dets pågående tilsidesættelse af de etablerede, geopolitiske splittelser i verden«. Monarkier, demokratier, diktaturer, teokratier og

selv »borderline konkursstater« er velkomne, så længe, de er indstillet på at »komme hen til bordet og gå til sagen i praksis«. Wade foreslår, at Europa holder op med at bekymre sig om gennemskueligheden af Kinas markeder. »Bælt & Vej-initiativet gør Europa relevant igen, én trans-eurasiske jernbanelinje, ét finansielt distrikt og én havn ad gangen ...

Bælt & Vej-initiativet tilbyder ligeledes Europa økonomiske og infrastrukturelle muligheder, som ellers ikke ville eksistere, muligheder, som, hvis de blev udnyttet korrekt, kunne være med til at få Europa tilbage på sin sokkel.«

Udelades skal heller ikke det Kinesisk-britiske Erhvervsråd (CBBC), som er »henrykt« over de udsigter, der kommer fra BV-forum i Beijing, som det deltog i, rapporterede sino.uk.com i går. CBBC rapporterer, at det vil udarbejde fællesrapporter med det Kinesiske Akademi for International Handel og Økonomisk Samarbejde (CAITEC) »om Bælt & Vej-initiativet (BVI) for at sikre, at britiske selskaber får den bedste placering til at drage fordel af et af de mest omfattende, globale forretningsinitiativer i moderne historie. BVI-visionen er i færd med at blive til virkelighed, og Bælt & Vej Forum i Beijing i denne weekend demonstrerer Kinas ambition for BVI«.

Selv de, der er fikseret på at tjene penge, er ved at vågne. Europæiske banker bør gå med i dette projekt, skrev Alicia Garcia-Herrero, der er associeret til den europæiske økonomiske tænketank BRUEGAL og det spanske monarkis Royal El Cano Institut, i en artikel, udgivet på brinknews.com, og hvis titel opsummerer artiklens argument: »Kina kan ikke alene finansiere Bælt & Vej«.

På lignende vis skrev en Tony Boyd i *Australian Financial Review*, (»Opportunities for Business in China's One Belt One Road«), at den australske »regerings lunkne respons til Kinas massive Bælt & Vej-infrastrukturplan ikke bør afholde australske erhvervsfolk i at komme med deres egne, omfattende strategier for engagement«. Kina har »en plan« og mulighederne

er der »for bankfolk, byggefirmaer, infrastrukturinvestorer, konsulenter, firmaer for professionelle tjenesteydelser, managers af aktieinvesteringer og eksportører. Foretagender må forstå de finansielle og økonomiske implikationer af et budget for koordineret infrastruktur, der spænder over op til 65 lande«, skrev Boyd.

Helga Zepp-LaRouche interview til tysk Tv:

»Dette er det vigtigste strategiske initiativ på planeten«

16. maj, 2016 – I et seks minutter langt interview (på tysk) i går til People Television, på sidelinjen af Bælt & Vej Forum i Beijing, sagde Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, at, efter hendes mening, er Bælt & Vej-strategien »det vigtigste strategiske initiativ på planeten«, og at det også ses som sådan af folk i Afrika, Asien og Latinamerika. Kun de europæiske tænketanke maler et andet billede. Hun sagde, at hun havde erfaring for, at, når som helst, hun briefer folk om Bælt & Vej-initiativet, er de chokerede og vrede over, at de intet har hørt om det i medierne; men de er også fascinerede, når de først hører om det.

Informationen om denne politik til den europæiske befolkning må forbedres således, at de får et objektive billede af Bælt & Vej-strategien, som hidtil er blevet dem forholdt, sagde Zepp-LaRouche.

Den fordel, som dette initiativ udgør for verden, forklarede hun, er, at, »for første gang i menneskehedens historie er det nu muligt at overvinde geopolitik; gennem reelt samarbejde at overvinde forsøget fra visse sider på at dominere alle de andre. I særdeleshed er den storstilede plan for Afrikas udvikling nødvendig for at fjerne rødderne til flygtningeproblemet. Dernæst vil det blive muligt at fjerne sygdomme, ekspandere ud i rummet og forsvare planeten fra f.eks. farlige asteroider, sagde hun.

Fordelene for Tyskland ligger i, at den tyske 'Mittelstand' (små og mellemstore virksomheder) besidder al den knowhow, der skal til for at gøre Bælt & Vej-initiativet en succes, og hvis den tyske regering omsider ville opgive sin modstand mod at tilslutte sig, ville joint ventures mellem Kina og Tyskland på alle lokaliteter i verden være mulige. Den tyske regering bør følge den tidligere franske premierminister Raffarin's eksempel. Raffarin talte på topmødet for Frankrig.

»I dag er der skrevet historie«, sagde Zepp LaRouche til slut. »Et nyt kapitel for menneskeheden er blevet åbnet.«

Det tyske interview kan ses her:
<http://tv.people.com.cn/n1/2017/0516/c177969-29278601.html>

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i

Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem

infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termionklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme,

kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasisk samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland

i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkeligt menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

Danmark opgraderer sin

delegation til Kinas Bælt & Vej Forum, med statsministerens særlige repræsentant, minister Karen Ellemann

11. maj, 2017 – København: Efter Lars Løkke Rasmussens nylige officielle besøg i Kina, hvor han drøftede Bælt & Vej-initiativet med præsident Xi Jinping, er Danmarks delegation til Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj blevet opgraderet. Minister for ligestilling og nordisk samarbejde, Karen Ellemann, rejser i morgen til Kina som statsministerens særlige repræsentant, for at deltage i Forummet. Det var oprindeligt departementschefen for Transportministeriet, der skulle have ledet delegationen.

Inden Lars Løkke Rasmussens rejse til Kina, skrev det kinesiske nyhedsbureau *Xinhua* den 30. april:

»Rasmussen sagde, at Kinas Bælt & Vej-initiativ er en meget interessant, diplomatisk strategi. At yderligere forbinde Europa med Asien gennem handel og bilateralt samarbejde kan forhåbentlig være en fremtidig dynamo for vækst og fremgang for begge kontinenter«, sagde statsministeren ...

I interviewet sagde Rasmussen, at initiativet forhåbentlig kan give økonomisk stabilitet og udvikling for Central- og Sydasiens – indgangsporte mellem Østasien og Europa.

»Dette vil være af afgørende betydning for handel mellem de to største koncentrationer af økonomisk magt«, sagde han og tilføjede, at Danmark, som en af verdens fremmeste søfartsnationer, allerede i flere århundreder har været engageret i at forbinde kontinenterne.

»Danmark er blevet inviteret til at deltage i Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der afholdes i Beijing den 14.-15. maj. Vi vil deltage og med glæde bidrage positivt, både på politisk og erhvervsniveau under konferencen«, sagde Rasmussen.

Under statsministerens besøg i Kina blev der indgået mange aftaler, der vil intensivere det strategiske partnerskab mellem Danmark og Kina, som blev indgået i 2008. Danmark er fortsat det eneste af de nordiske lande, der har et strategisk partnerskab med Kina.

Foto: Minister for ligestilling og nordisk samarbejde, Karen Ellemann, rejser til Bælt & Vej Forum i Beijing som særlig repræsentant for statsminister Lars Løkke Rasmussen.

Bælt & Vej-konference i Milano, Italien, forpremiere til Beijing-topmøde

10. maj, 2016 – En konference om Bælt & Vej-initiativet fandt i dag sted i Milano forud for topmødet i Beijing. Den blev arrangeret af det udenrigspolitiske etablissement – ISPI, SACE (eksportkreditter), Italy-China Foundation og Assolombardo (industriens sammenslutningen i Lombardiet). Repræsentanter for Italien og Kina var blandt talerne på de tre paneler – 'Italienske perspektiver langs Silkevejene'; 'Nye aktører og nye strategier'; og 'Nye erhvervs muligheder'. Joachim von Amsberg, vicepræsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), afsluttede panelerne via videokonference.

Dette møde blev annonceret i en artikel i erhvervsavisen *Il Sole 24 Ore* under overskriften, 'En ny æra for Silkevejen', som sætter arrangementet i perspektiv i forhold til topmødet i Beijing, 14.-15. maj.

»Premierminister Paolo Gentiloni, der ofte besøgte Kina som udenrigsminister, vil få en æresplads. Dag to af Bælt & Vej Forum vil finde sted ved Yanqi-søen, halvanden times kørsel uden for Beijing; stedet blev indviet i november 2014 til APEC-mødet. I denne sammenhæng er der planlagt politiske møder på multi- og bilateralt niveau. Den italienske premierminister vil mødes med den kinesiske premierminister Li Keqiang og præsident Xi Jinping den 16. maj«, skrev *Il Sole*.

Italien vil diskutere og fremlægge aktuelle muligheder for BVI. Én af disse muligheder er den såkaldte »Havnevej«; fem havne ved Adriaterhavet. ISPI-chef Giampiero Massolo citeres for at sige, at, »Uden en rolle for systemet med havne og inter-havne, og landruter i Italien, er hele Bælt & Vej-projektet i fare for at være ukomplet ved sin terminal (i Europa) og mht. ét af sine hovedmål, dvs., at forbinde Kina og Europa på en langt mere effektiv måde end i dag.«

(Den adriatiske rute bliver stærkt kritiseret af dem, der promoverer udviklingen af Syditalien og dybvandshavnene i Calabrien og Sicilien, samt moderniseringen af landruter. Disse kritikere, som omfatter nogle af vore kontakter, siger, at Italiens Mezzogiorno (Syditalien inkl. Sicilien og Sardinien) bliver afskåret fra udviklingen.)

Il Sole skriver imidlertid, at dette ikke er den eneste mulighed. En anden mulighed er at deltage i investeringer i Asien. Der er AIIB, men også Silkevejsfonden med \$40 mia. Silkevejsfonden er allerede aktieindehaver i Pirelli og i det italienske Autostrade holding.

Foto: Santa Maria della Grazie i Milano, der rummer Leonardo da Vincis mesterværk, Den sidste nadver.

Radio Schiller 8. maj, 2017: Fransk valg giver ingen løsninger for Europa – Stig på det kinesiske Silkevejseksprestog

https://soundcloud.com/si_dk/fransk-valg-giver-ingen-losninger-for-europa-stig-pa-det-kinesiske-silkevejseksprestog

Politisk briefing v/ Tom Gillesberg.